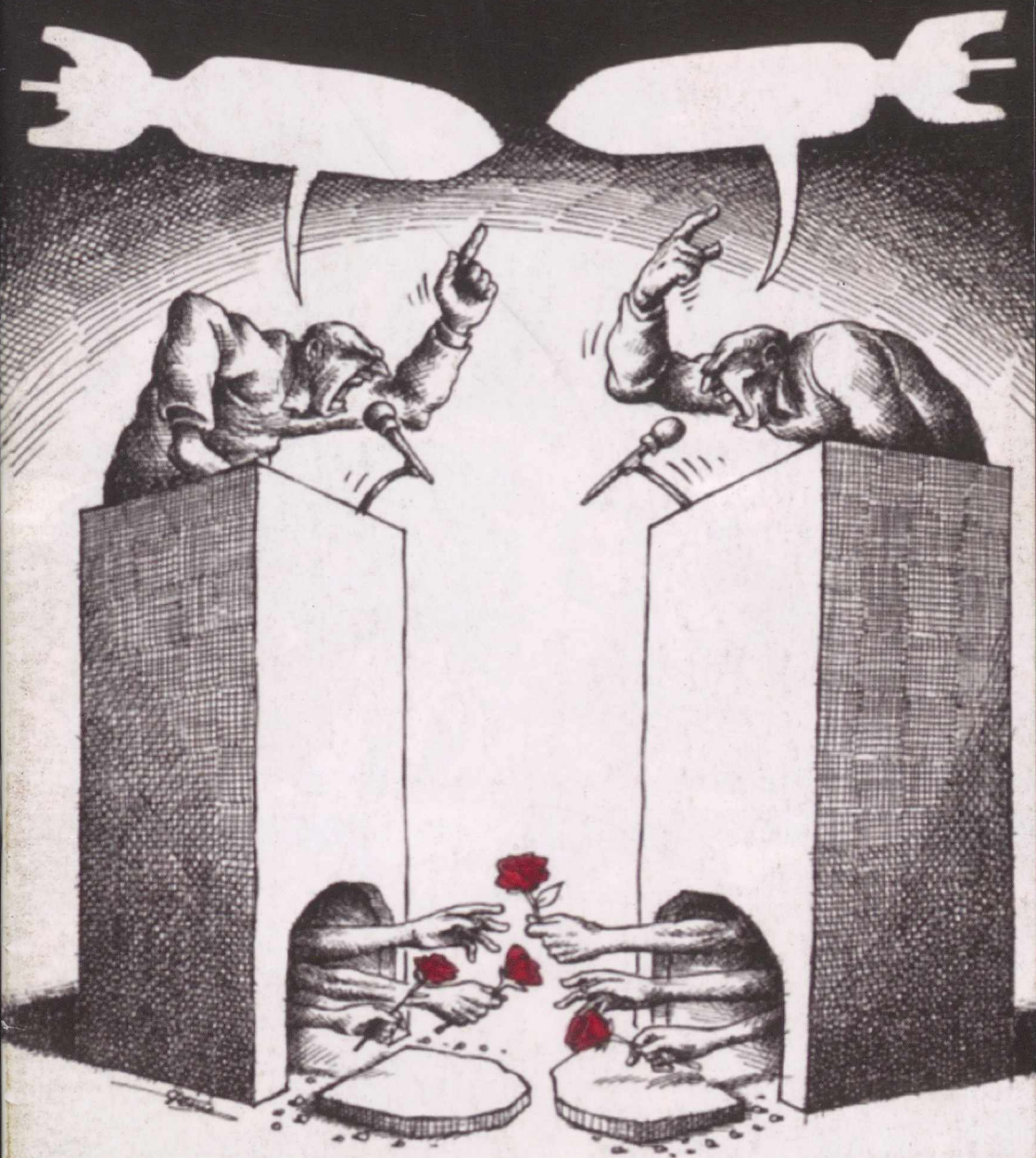

MAGYAR KÖZÖNY

A SZEGEDI JOGÁSZHALLGATÓK HIVATALOS LAPJA

2014.március

19. Jogász Bull Felt: Palyi Zsófia PartyPonty.hu

4.02.19. Jogász Bull Felt: Palyi Zsófia PartyPonty.hu

19. Jogász Bull Felt: Palyi Zsófia PartyPonty.hu

02.19. Jogász Bull Felt: Palyi Zsófia PartyPonty.hu

19. Jogász Bull Felt: Palyi Zsófia PartyPonty.hu

02.19. Jogász Bull Felt: Palyi Zsófia PartyPonty.hu

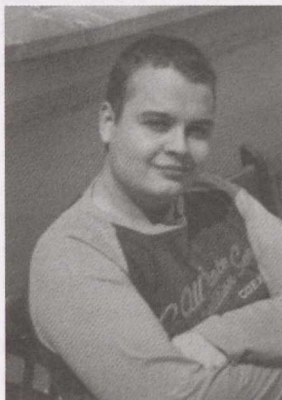

ALL IN PARTY RADIO PARTYFOTÓK AZ ALLINPARTY.HU OLDALON AKÁR A MOBILODON IS

ALL IN PARTY RADIO PARTYFOTÓK AZ ALLINPARTY.HU OLDALON AKÁR A MOBILODON IS

Beköszöntő!

Kedves Olvasó!

Mivel ez egy márciusi szám, így nyilván illene azzal kezdeni, hogy itt a tavasz, és elmélnedni a természet újjászületéséről, és erre a gondolatmenetre ráilleszteni mondandómat. Én nem akarom végigkövetni ezt a sablont, csak kívánok mindenkinek kellemes napsütéses pillanatokat, amikor az embernek legszívesebben kiülne egy kávézó terszára. Hogy a kávézás közben senki se unatkozzon így ajánlom a Magyar Közöny legfrissebb számát olvasgatásra. Szó lesz benne a Törésvonlakról, a telefonokról, utazásról, filmekről, és mindenféle földi jóról. Kellemes lapozgatást mindenkinek.

Magyar Gergely
főszerkesztő

Impresszum

Főszerkesztő: Magyar Gergely

Szerkesztők: Harkai István, Megyesi Dániel, Krizsán Kristóf, Bartos Blanka

Korrektor: Kalla Viktória

Tördelés, borító: Jubász Gergely

Alapította: Kasza Péter Ferenc és Szénás Tamás

Felelős kiadó: SZTE AJTK HÖK

Honlap: www.ajtkbok.hu

E-mail: info@bok.juris.u-szeged.hu

Nyomda: Innovariant nyomdaipari Kft. Felelős vezető: Drágán György

6750 Algyő, Ipartelep 4. Tel. 62/493-626, fax: 62/493-914

E-mail: nyomda@innovariant.hu

Megjelenik 1000 példányszámban, ingyenes terjesztéssel

Törésvonal konfliktusok

Ahogy a földrajzban a tektonikai lemezek mentén, úgy a történelemben, a civilizációk mentés is vannak törésvonalak, ahol a mélyben zajló civilizációs folyamatok eredményeként a felszínen véres háborúk zajlanak.

Ahogy Japán partjainál találkozik egymással két óceáni kőzetlemez, úgy feszül egymásnak az iszlám és a kereszténység, valamint a buddhizmus és hinduizmus, a Közel-Keleten, a Balkánon, a Hinduszáni félsziget nyugati határainál, illetve Észak-Afrikában.

A háborúk borzalmaira nincs igazán magyarázat, vagy nagyon nehéz találni rá, mert a sajtó és a megmondó emberek java csak a felszínt kapirgálja. De ha egy kicsit a felszín alá is tekint, akkor láthatja, hogy minden háború kiváltó oka a közhelyként puffogatott pénz és erőforrások, meg a hangzatos emberi gyűlölet mellett ott vannak a civilizációs indokok. A világtörténelem leghosszabb és legmélyebb törésvonalai az iszlám határai mentén alakultak ki. Ennek a miértje az mohamedán vallás tanításaiban, a dzsihadban és abban a vitathatatlan tényben keresendő, hogy a muzulmánok hitvilága és életmódja a legerőszakosabb.

Pedig ha megvizsgáljuk a három szemben álló vallást, a zsidót, a keresztényt és a muzulmán, akkor azonos gyökereket látunk. Sőt, a felekezetek kölcsönösen elismernek elemeket egymás mondavilágából. Ugyanakkor tény, hogy ezek a hiedelemvilágokból kialakult világvallások kiépítették a saját maguk kultúrkörét, saját hagyományait, közös identitásukat, ami sok helyen éles ellentétben áll a másik táboréval. Ezek a mélyen gyökerező kötelékek kapcsolják össze a keresztény Európát, Észak-Amerikát és a szintén római katolikus, de indián gyökerekkel is rendelkező Dél-Amerikát, és ugyanezen gyökerek adják az iszlám világát, Észak-Afrikától Délkelet-Ázsiáig. Amíg azonban a politikailag és vallásilag is megosztott Európában a különböző felekezetek békültek meg egymással, a XXI. századra

pedig létrejött a kontinens politikai egysége is, addig a muzulmán világ belső megosztottsága rendkívül erőteljes, ami oka lehet az erőszakosságának is, hiszen ezek a társadalmak nem csak a nyugat hegemon törekvései miatt érezhetik magukat frusztrálva, hanem a saját belső hatalmi és vallási ellentéteik miatt is. Az arab és más mohamedán országok két fő vallási irányzatra oszlanak, a szunnitára és a síitára, ami már-már kibékíthetetlen ellentétben áll egymással, ami etnikailag is megmutatkozik, hiszen amíg az arab világ többsége szunnita, addig a nagy múltú Perzsia örököse, Irán lakossága síita.

A félhold országai mintha több évszázados társadalmi lemaradásban lennének a keresztény Európához képest, hiszen az ő belső politikai és vallási küzdelmeik erőteljesen hasonlítanak a XVI. századi öreg kontinens belső bajaira. Egyes arab országok mérsékeltbbek, nyitottabbak, toleránsabbak és jobb a nyugathoz fűződő viszonyuk, mások viszont még ma is abszolút monarchia keretében élnek mindennapjaikat.

Nincs eldöntve az sem, hogy ki a mohamedán civilizáció mag állama. Sokáig úgy tűnt, hogy Törökország magára tudja vállalni ezt a szerepet, de a több szempontból szakadár Atatürk-i köztársaságot az arab országok többsége nem volt hajlandó ebben a szerepkörben elfogadni. Egyiptom lehetne a másik jelölt a szerepre, amit mérete, földrajzi helyzete is predesztinál, de az ország sosem volt képes arra, hogy az arab világot irányítsa, ahogy a pusztító polgárháborúba sodródó Szíria sem.

Ha már Szíria szóba került, akkor megint csak egy analógiát kell segítségül hívnunk. Ilyen véres és hosszan tartó forradalom sorozat és polgárháború, ami az arab világ két legnagyobb

hatalmát, Egyiptomot és Szíriát sújtja, Európában utoljára a XVII-XVIII. századok forradalmi mozgalmában volt tapasztalható. Ebből is látszik tehát, hogy az iszlám belső forrongása egy hosszantartó, elhúzódó folyamat, ami komoly veszélyt rejt a világ többi részére is. Ez az igazi oka annak, hogy nincs Szíriában beavatkozás. A nagyhatalmak félnek az eskalációtól. Félnek, mert azzal a mára elcsitulat törésvonal-konfliktusok kiújulnak majd és akár nagyobb területekre is kiterjedhetnek.

Ilyen hosszas felvezetés után lássuk, mi is az a törésvonal háború, és hol is zajlottak a legkomolyabb ilyen küzdelmek. Elsőként rögtön a kereszties hadjáratok juthatnak eszünkbe, amelyek 1095-től az 1200-as évek második feléig tartottak. Ennyi időbe telt, mire a betolakodó keresztényeket az arabok kifüstölték a Földközi-tenger keleti medencéjéből. Sőt, Cipruson egészen a sziget oszmán meghódításáig jelen voltak a keresztények. A törésvonalak a közép-kor végére felcsúsztak a Balkán-félszigetre, ahol

először az ortodox görögök, szerbek, bolgárok, majd a katolikus magyarok, horvátok harcoltak a szunnita oszmánokkal, akik a keresztényekhez hasonlóan sosem egy homogén nemzeti csoport voltak, hanem egy vegyes, több népelemet vegyítő embertömeg. A törésvonal konfliktusokra egyébként is jellemző, hogy abban nem csak két nemzet fia, hanem két civilizáció, két kultúrkör harcosai csapnak össze egymással. Az oszmánok egészen a Közép-Duna-medencéig jutottak, ahonnan csak a XVII. század végére sikerült kiszorítani őket, de a Balkánon tovább maradtak, ami újabb törésvonalakat alakított ki, hiszen a félsziget népei közül sokan – bosnyákok, albánok, bolgárok egyes népelemei – áttértek a hódítók hitére. Az oszmán-magyar-Habsburg háborúk után a következő nagy törésvonal háború a Közel-Keleten alakult ki, ott, ahová a zsidó diaszpórák a '40-es években – sőt, már korábban is – elkezdtek a nagyszámú betelepülést és létrehozták a zsidó államot, Izraelt. Ez a modern kori „kereszties” állam az arab terü-

letek kellős közepén régen látott konfliktussorozat és gyűlöletet szított fel. Az utóbbi jelenség ugyancsak fontos része az ilyen civilizáció közi konfliktusoknak, hiszen azok nem csak a kulturális, vallási nézeteltérésekből, különbségekből táplálkoznak, hanem az egymásnak okozott mély és ősi sérelmekből is. Izrael léte tehát egy új törésvonalat hozott létre a mohamedán világ kellős közepén.

Ahogy haladunk észak és kelet felé, úgy érkezünk el az újabb törésvonalakhoz. Csecsenföld és Dagesztán Oroszország lőporos hordói. Ezekkel a muzulmán vallású oroszországi tagköztársaságokkal többször vívott véres háborút a '90-es évek orosz vezérkara, amely háborúk kiváltó oka nem kizárólag a függetlenség kivívása, hanem a civilizációs ellentét is volt. Törésvonal háború volt India és Pakisztán között is, és törésvonal konfliktus Kasmír helyzete is, ahol az indiai kormány a mohamedán lakossággal szemben követett el olyan háborús bűncselekményeket, amelyeket a világ közvéleménye nem hogy nem tud, de még fel sincsenek igazán tárva. Ugyancsak ilyen konfliktusként lehet kezelni Ciprus esetét is, ahol az északi török szakadár állam és a déli ortodox görögök lakta országrész áll szemben egymással.

Kétség kívül a második világháború óta – ha nem számítjuk azokat a háborúkat, ahol a délszláv háborúnál sokkal többen haltak meg (Szudán, Kasmír) – a Jugoszlávia felbomlásával járó fegyveres ámokfutás volt a legsúlyosabb törésvonal konfliktus. Ebben a háborúban három civilizáció mérette meg magát, a nyugati keresztény, a keleti – amúgy szintén keresztény – ortodox és a muzulmán. Mindhárom résztvevőt támogatták a saját civilizációjukhoz tartozó mag államok.

Ez különben az egyik legfőbb jellegzetessége az ilyen törésvonal háborúknak. Nevezetesen, hogy a háborúban közvetlenül résztvevő felek mögött ott áll a saját kultúrájuk mag állama, amely így csak közvetve lesz érintett az összecsapásban. Ennek több „előnye” is van. Egy-

részt nem kell szemtől szembe harcba szállni az ellenséges civilizációval, másrészt a fegyvereket, hadi technológiákat tökéletesen ki lehet próbálni, harmadrészt a felgyülemlett társadalmi és generációs feszültségeket bőségesen le lehet vezetni. Hiszen ne feledjük, hogy Európa és Észak-Amerika nagy része már több mint 50 éve békében él, a háború hírnökei lassan sírba szállnak, nincs már aki emlékeztesse a fiatalabb, agresszívebb generációkat a pusztítások borzalmaira.

A civilizációk közötti konfliktusok mintaháborúi tehát mindig is a Balkánon játszódtak le. A XV. században a Török Birodalom és a Magyar Királyság csatározásaiban az utóbbi felet segítette a Pápai Állam, a Német-római Birodalom, a Lengyel Királyság, de ugyanez igaz volt a balkáni ütköző államokra, ameddig léteztek. Ők a magyar királytól várhatták az anyagi és katonai segítséget. A XVI. században, Magyarország szétesése után az oszmánokkal szemben ugyancsak egy széles koalíció jött létre, több alkalommal is. A 15 éves háborúban a Királyi Magyarország a dunai Habsburg Monarchia keretei között számíthatott a cseh és osztrák tartományok és a birodalom segítségére, továbbra is segített a lengyel király, a pápa és az itáliai fejedelmek, de jöttek spanyol, vallon, sőt angol zsoldosok is a magyarországi hadszínterekre. A XVII. században a hazánkat felszabadító Szent Liga ugyan csak egy széles koalíció eredménye volt.

Az 1991-től lényegében 1999-ig tartó fegyveres konfliktussorozatban közvetlenül harcoló horvátok, szerbek és bosnyákok mögött ott volt a saját civilizációjuk koalíciója. A horvátokat fegyverekkel és önkéntesekkel a németek és osztrákok látták el, de a szomszédos Magyarország segítségére is többször számíthattak. A szerbek hátát az oroszok támogatták, a bosnyákok segítségére pedig egy igen tekintélyes összefogás jött létre a muzulmán világban, ahonnan szép számmal érkeztek iszlám fundamentalisták, mudzsahedek is. Érdekesség, hogy

az egyébként háborús bűnöket szép számmal felvonultató bosnyákok az egyébként teljes mértékben elítélendő srebrenicai mészárlásnak is köszönhetően olyan sikeresen adták el magukat az áldozati bárány szerepébe, hogy azt az amúgy keresztény USA lakossága elég szépen „megette”, így kiáltva ki a szerbeket – azért nyilván nem teljesen alaptalanul – kizárólagos háborús bűnössé.

A törésvonal konfliktusok valóban úgy működnek, mint az egymásnak feszülő kőzetlemezek. A folyamatok lassúak, sokáig tartó békeperiódusok is lehetnek, de itt-ott mégis mindig fellángolnak.

Ezeket a hasadékokat a nyugati diplomácia csak ideig-óráig tudja betömködni. Alapvető forogatókönyv ugyanis, hogy ezen háborúknak van egy sajátos dinamikája, ami szerint az összecsapások zajlanak. A felek első körben durván egymás torkának esnek, majd a frontok megmerevednek, az erőforrások fogyása miatt patthelyzet alakul ki, majd, ha az egyik nem tud véglegesen a másik fölé kerekedni, akkor következik a békekötés. Az első két szakasz traumái azonban olyan mély nyomokat hagynak hátra, hogy idő kérdése csak, mikor lángol fel újra az ellentét. A civilizációs társak beavatkozása pedig ezeket a szakaszokat egyrészt elnyújtják, mert a kimerülő erőforrásokat a segélyekkel pótolják, másrészt pedig a kívülről érkező, a háttérben a civilizációs ellenfelek által kidolgozott és elfogadott bé-

kefeltételek a konfliktus fő érdekeltjei számára nem feltétlenül elfogadhatóak. Ezért könnyen előfordulhat, hogy Bosznia például egy befagyasztott bomba. A béke törékeny, az entitások egyáltalán nem tudnak együttműködni, sőt nem is akarnak. Ahogy a második világháború után évtizedekig hordozták a gyűlöletet, úgy most is ott. A bosnyákok pontosan tudják, hogy kinek melyik hozzátartozóját ölték meg a szerbek, a szerbek pedig tisztában vannak vele, hogy kinek a szüleit, barátait, hozzátartozóit üldözték el a horvátok a Vihar hadműveletben a Krajínákból.

Hogy hol fog kirobbanni a következő törésvonal konfliktus, azt egyelőre csak megtippelni lehet. Gyanítható, hogy az elkövetkezendő 50 évben az arab tavasz lezárultával valamelyik megerősödő szomszéd meg fog ütközni Izraellel. Az is elképzelhető, hogy a dél-országi kaukázusi tagköztársaságokban ismét felizzik a civilizációs ellentét, amiben az ortodox oroszok ellen közvetve a

társég török népeit felkaroló Törökország lesz a közvetett ellenfél. Annyi biztos azonban, hogy ameddig ezeken a törésvonal háborúkon a világ békésebbik fele kiélheti a harci kedvét és eladhatja a fegyverkészleteit, addig nem valószínű, hogy komoly háborúk fogják a világot fenyegetni. Kivéve akkor, ha a törésvonalak nagyobb méretű – pl. USA vs. Irán – konfliktusokban öltenek majd testet.

Képek:

<http://www.honvedelem.hu/cikk/22135>

http://en.wikipedia.org/wiki/File:Hayez,_Francesco_-_Crusaders_Thirsting_near_Jerusalem_-_1836-50.jpg

Kémkedés és Diplomácia

Az amerikai kémkedési- és lehallgatási botránysorozat legújabb epizódja teljesen felkavarta az európai állóvizet.

Az októberi EU-csúcstalálkozót jóval érdekesebbé tette az az új fejlemény, miszerint az amerikai NSA valószínűleg lehallgatta 35 állam vezetőjének telefonját, köztük Angela Merkel német kancellár BlackBerry-jét is, valamint több millió francia és spanyol telefonbeszélgetését is rögzíthette. Természetesen az uniós vezetők felháborodott retorikával válaszoltak ezekre a hírekre, mégis semmilyen lényegi szankciót nem alkalmaztak eddig. Ez abból is kitűnik, hogy az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások változatlanul folynak tovább, attól függetlenül, hogy ez egy tökéletes eszköz lenne az amerikaiakra való nyomásgyakorlásra. Csak hát ezt senki sem akarja.

A közhiedelemmel ellentétben a kémkedés nem ért véget, még csak vissza sem vett a mértékéből a hidegháború végével. Megszakítás nélkül folytatták a titkosszolgálatok dolgukat, és fokozatosan új játékosok és új technikák jelentek meg.

Másik téves feltételezés, hogy kémkedés csakis ellenségek és riválisok között zajlik. Minden diplomáciai és politikai döntést alapos információ-gyűjtés előz meg. Elvégre nem akkor tudod meghozni a legjobb döntést, ha tisztában vagy minden körülménnyel és tudod, hogy hányadán állsz azzal a személlyel, aki szemben ül veled a tárgyalóasztalnál? Az információ hatalom, ezt tudja mindenki.

Tisztában van azzal minden állam, hogy mindenki kémkedik mindenki ellen, még a szövetségesek is, viszont diplomáciai udva-

riasság ezt nem nyíltan kimondani. Probléma ebből csak akkor adódik, ha lebuksz. Ilyenkor álszent módon leszidják a rajtakapott államot, kifejezik a nyilvánosság előtt, hogy mennyire aljas módon járt el a kémkedő, aztán tesznek pár jelképes intézkedést és mindenki megy tovább a dolgára. Ez történt 2010-ben az USA és Oroszország között, amikor egy teljes orosz kémhálózat lebukott New Jersey-ben. Anna Chapman-t, az egyik elfogott orosz spiont el sem ítélték Amerikában, szimplán kicserélték egy orosz fogolyra, aki a CIA-nak szivárogtatott ki adatokat korábban.

A hírszerzés világa rettentően izgalmas és érdekes, nem hiába létezik olyan rengeteg

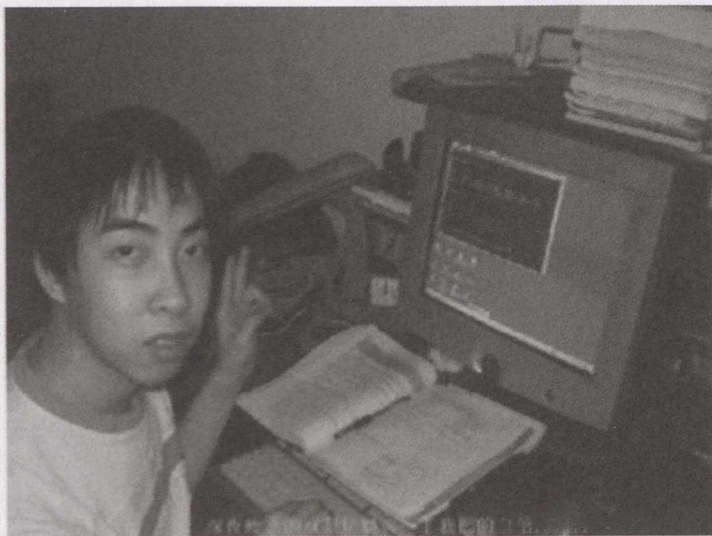
kémregény és mozifilm. Az emberek fantáziáját felizgatja a titkossága és misztikuma ennek a világnak. A valódi kémek viszont egyáltalán nem James Bondok, a titkosszolgálatok személyzetének nagy része irodai munkával tölti idejét. Több idejük megy el akták iktatásával, mint a lőtéren való durroztatással.

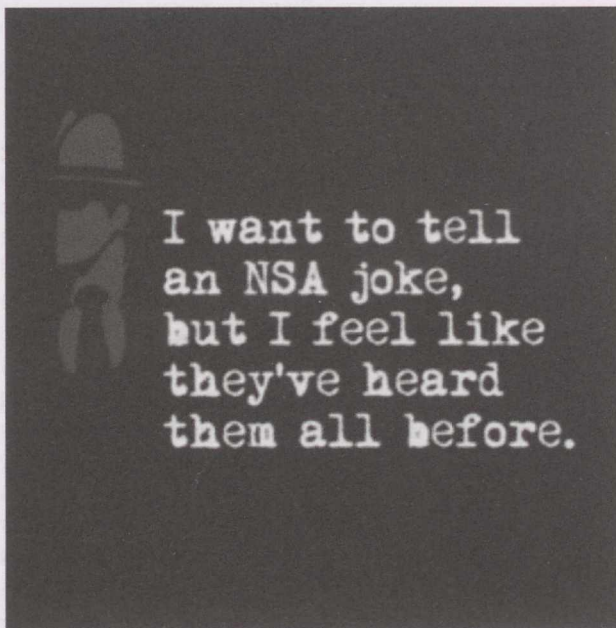
A hírszerzési munka is nagyrészt a számítógépek elé vonult át az internet világának beköszönésével. A mai kémek az információikat nem a terepen, a hatalom-közei körökbe való beépüléssel szerzik, hanem pizsiben és egy bögre teával egy gép előtt üldögélve. Elképesztő mennyiségű és jelentőségű információt tudnak ma megszerezni a kormányoknak dolgozó hackerek. Ebben élen jár Kína. A CIA szerint napi szinten több száz kyber-támadás éri az USA-t olyan hackerek által, akik feltehetően Kínának dolgoznak. Elképesztő, de az USA nyíltan elismeri, hogy kínai hackereknek sikerült megszerezniük az összes amerikai atom-töltet pontos leírását és tervrajzát. A legfélelmetesebb, hogy ötletük sincs arról, hogy hogyan csinálták ezt.

De hát az amerikaiakat sem kell féltetni ugyebár, amikor kémkedésről esik szó. A Wikileaks által nyilvánosságra hozott titkos adatokból tudjuk, hogy többek között a diplomatáikat kémekként használták fel, akik információkat szolgáltatnak pl. az állami vezetők személyes kompetenciáiról és belső köreiről. Sok állam megsértődött ezeknek a dokumentumoknak a láttán, és az USA-ban való bizalom nagymértékben sérült, mert kémkedett a partnerein, és mert

nem tudja biztosítani a bizalmas információk titkosságát. Az amerikai diplomaták első kézből tapasztalták is ennek a bizalomvesztettségnek a hatásait, ugyanis állításaik szerint a külföldi állami vezetők a botrány óta érezhetően visszafogottabban tárgyalnak velük; már amelyik ország nem követelte egyenesen a nagykövet leváltását.

Az aktuális amerikai kémkedési botrány az Edward Snowden által nyáron elindított vihar egy újabb hulláma (amely egyre inkább kezd enyhülni), amelynek központjában olyan dokumentumok állnak, amelyek szerint az NSA feltehetően lehallgatott francia és spanyol állampolgárokat, és hogy ugyanezt valószínűleg megtették Angela Merkel német kancellárral is. Ezek a hírek nagy port kavartak és mindhárom állam berendelte magához amerikai nagyköveteit. Európa-szerte kiálltak a német kancellár mellett és lépéseket helyeztek kilátásba a kémkedésre válaszul, ám semmi konkrétumról nem esett szó. Sőt, Merkel korábbi felháborodásához képest azóta egyenesen önmérsékletre szólít fel, hogy bocsássunk meg az amerikaiaknak tévedésükért. Az EU delegációt küldött Washingtonba,

hogy kérdőre vonják az amerikaiakat, és hogy kivizsgálják az ügyet. Közben Keith Alexander tábornok, az NSA vezetője egy kongresszusi meghallgatáson tagadta, hogy lehallgattak volna európaiakat, ugyanis az európai államok maguk szolgáltattak számukra információkat.

A Wikileaks botrány is elég nagy csapás volt az amerikai külpolitika számára, ám a Snowden-ügy felülmúlja azt. Míg Bradley Manning (az amerikai katona, aki kiszivárogtatott a Wikileaks-nek) legfeljebb „bizalmas” minősítésű diplomáciai iratokat juttatott nyilvánosságra, addig Snowden „szigorúan bizalmas” és még annál magasabb minősítésű dokumentumokat is átadott a sajtónak. Ráadásul Alexander szerint Snowden feltételezhetően 50-200 ezer ilyen iratot adott át, így az amerikai diplomáciának ez a kellemetlen fejezete még korántsem ért véget.

A nemzetközi jog tartalmaz rendelkezéseket a kémkedésről és a kémekről, viszont nem tiltja azt. A botrány hatására most Né-

metország és Brazília megpróbálja megváltoztatni ezt azzal, hogy támogatókat keres egy ENSZ döntés-tervezethez, amely korlátozná az elektronikus adatgyűjtést. A kezdeményezés egyértelműen az USA ellen irányul.

Mindenki kémkedik; akinek több pénze és jobb technikája van az jobban, aki nem annyira tehetős, az meg kevésbé. A botrányban pont ezért nem az okozza a felháborodást, hogy ilyen kiderült, mert azt mindenki sejtette, hogy a „Világ csendőre” árgus szemekkel figyel minden irányba, viszont ezt a sejtést most hiteles dokumentumok támasztják alá.

Végső soron mindenki információkat akar szerezni, hogy a diplomáciában jobb pozícióba tudjon kerülni és érdekeinek érvényt szerezzen. Attól viszont hogy minden vezető tudja, hogy ez így megy a világban, amikor valaki lebukik, az súlyos presztízs és bizalom-vesztéssel járhat, aminek helyreállítása akár évtizedekbe is beletelhet.

Képek:

<http://www.memecenter.com/search/big%20brother>

<http://www.geek.com/news/elite-chinese-hacker-rumored-to-be-running-anvisoft-antivirus-firm-1528578/>

<http://www.topspyapp.com/blog/nsa-tracks-americans-location/>

Krizsán Kristóf

Nyílt nap a Szegedi Ítéltáblán!

Február 07.-én került sor a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar és a Szegedi Ítéltábla által közösen megrendezett nyílt napnak, melynek az Ítéltábla épülete adott otthont.

A rendezvényre egyaránt vártak felvételi előtt álló középiskolás diákokat, és már egyetemi berkekben tevékenykedő hallgatókat. A program házigazdája Dr. Harangozó Attila, az Ítéltábla elnöke, Dr. Hámori Attila, elnökhelyettes, és Prof. Dr. Hajdú József, karunk dékánja, voltak. Első körben az egyik tárgyalóteremben került sor egy gyors betekintésre a tárgyalások menetébe, melyet különböző színes történetekkel tettek érdekessé a hallgatóság számára. A közvetlen hangvételű előadást követően a résztvevőknek lehetősége volt beleülni a bírói székbe, valamint következmények nélkül kipróbálhatták a fogvatartottság zord élményét. Ez utóbbit én is kipróbáltam, de szerencsére nem alakult ki az intézményfüggőség.

A program következő állomásaként megtekinthettük az irodákat, végezetül pedig egy előadás keretében a bírói életpályával ismerkedhettünk meg. Ezt követően az egyetemi nyílt nap nyerteseinek díjátadásával zárult az esemény.

A jövőben még megrendezésre kerül ismét ez a koprodukciós nyílt nap, és várható az amúgy is eseménydús rendezvény színesebbé tétele is.

Kép:

<http://szeged.hir24.hu/bulvar/2014/02/12/egyetemi-nyilt-nap-a-szegedi-itelotablan/>

Magyar Gergely

Az ország kirakata

Akik nem szeretik a focit, vagy már elégük van abból, hogy már megint erről kell olvasniuk, még a Közönyben is, azok lapozzanak tovább, de itt most kicsit többről lesz szó, mint a szimp-lán labdarúgás.

Az előző hasonló témájú írásomat azzal zártam, hogy a futball egy ország kirakata. Ott lehet igazán lemérni, látni azt, hogy hogyan is áll egy ország szénája. Nem kívánok belemenni abba, hogy miért rossz a futballunk, inkább arra világítanék rá, hogy ennek milyen pozitív hatásai vannak, vagy leginkább lehetnek.

2010. után nem volt kérdés, hogy a NER a foci területére is beteszi majd a lábát. Nemzeti edzőt kapott a válogatott, az MLSZ és a kormányzat látványosan összezárt a foci mögött, irdatlan mennyiségű pénzt belengetve, stadionépítésekkel megspékelve. Nem vették azonban figyelembe, hogy az egész ország gyengeségeit, kormányzati szintre emelt korrupciót, az összekacsintásokat és mindent, amit ma jól ismerünk a médiából, azt a focival rakják ki a kirakatba.

Ideig-óráig lehetett légváratok építeni. (Azt azért csak halkán jegyzem meg, hogy az MLSZ elnöke a 2016-os Európa-bajnokságot tűzte ki célul, a világbajnokság csak egy csemege lett volna). De a légváratok éppen azért vannak, hogy kipukkadjanak és utána ránk ömöljön belőle az összes mocskok. Csakhogy ha ez a légvár az ország-világ elé kirakott fociban omlik a fejünkre, azt nem lehet a szőnyeg alá seperni. Itt most kiborult a bili, amit már mindenki régen tud, hogy ahol korrupció, nepotizmus és egyéb nyalánkságok vannak, ott nincs mód tartós fejlődésről beszélni. És hány, de hány területén találkozhatunk ezzel az életnek.

De persze a realitások azt tükrözik (meg a Nyugat-Európából érkező hírek), hogy ha a korrupciót nem lehet megúszni, legalább teljesítmény lenne mögötte. Sajnos éppen ez az, ami nincs. A kirakatban látszik a legjobban, hogy nincs karja a babának. Kimondott tény, hogy a futballistáink nem elég képzettek, az utánpótlás-nevelésben pedig – ott, ahol a leginkább eldől minden – nem a leg-

inkább hozzáértő emberek foglalnak helyet. Nem beszélnek idegen nyelveket, nem nyitottak más futballkultúrák megismerésére, nem hajlandóak újítani (tisztelet a kivételnek). Nem azt mondom, hogy holnaptól legyünk hollandok. Megvan (volt) a saját magunk focija, de TÉNY, hogy lemaradtunk, és a felzárkózáshoz nem szégyen tanulni nálunk nagyobb tudásúaktól.

És éppen ez az a faktor, ahol az üvegen át az utcáról ország-világ láthatja, hogy Magyarországon ma olyan emberek – mély tiszteletem a kivételek sorának – vannak a hatalom közelében, sőt tovább megyek, döntési pozícióban, akikre tökéletesen ráillik a magyar edzőkről és a foci „karmestereiről” festett kép. Ők a legnagyobb gátjai Magyarország fejlődésének. Mert lehet valaki korrupció – mert emberek vagyunk és hibázunk –, ha pozíciójában emellett előmozdította hivatalát és elismert szaktektintélye tudományterületének, van teljesítmény a munkája mögött.

A baj csak az, hogy ez Magyarországon igen hiányzik. Ahogy hiányzik az is, hogy ezeket a korrupció embereket – teljesítményüktől függetlenül – felelősségre vonják. Mert 8:1 ide vagy oda, Szalai kipakolása ide-vagy oda, azok az emberek, akik a posványban dagonyáznak most már évtizedek óta, azoknak fíkarcsnyit sem kell attól tartaniuk, hogy egyszer valaki azt mondja, hogy eddig és ne tovább...

(A szurkolóknak pedig csak annyit üzennék, hogy engem is mélységesen felháborított ez a gyalázatos teljesítmény, amit Bukarestben és Amsterdamban nyújtottunk, de kicsit megvédve a játékosokat, egyrészt ők is emberek, akiknek a vállán óriási teher volt, amit éppen mi, az ország raktunk rá. Ehhez viszont sajnos nem párosult megfelelő képzettség sem mentálisan, sem fizikailag. Másrészt pedig Gyepes (Öngólkirály) Gábot

idézve ne higgyük azt, hogy ők nem szerettek volna jobban megtanulni focizni, egyszerűen csak túl nagy volt a hendikepp.)

A fociban nem lehet kizárólag a játékosokra hátrítani a felelősséget, elfelejtve, hogy ők csak a jéghegy csúcsa. A foci pedig az ország jéghegyének a csúcsa, ami most végre tetőtől talpig kibeszélésre

és megértésre kerülhet. Ebből továbblépni viszont csak akkor lehet, ha végre tanulunk a hibáinkból, amit viszont nem csak a foci terén, hanem az ország más dolgaiban is meg kellene végre tennünk, mert az idő csak telik, a légvár pedig fúvódifúvódik...

H.I.

Brüsszel, joghallgatói szemmel

Október 7-9. az Otthon a Világban Interkulturális Egyesület szervezésében három napot töltöttünk a belga fővárosban, amit szegedi harmadéves joghallgatók lévén kellően kihasználtunk.

Európa fővárosában egy hónap is kevés lenne, így csak a legfontosabb turista és jogi célpontokat látogattuk meg, hogy dióhéjban megismerhessük, amire 2004 óta Magyarország is kötődik. Az egyesület elnöke, Rostás Csilla, aki volt szegedi joghallgatóként fél évet töltött kint gyakornokként egy nemzetközi ügyvédi irodában, és neki köszönhetően valósulhatott meg ez az „ősi szünet pótló” utazás.

A repülőre való felszálláskor nem lehetett nem észrevenni, hogy a gép fele magyar utasokkal volt

tele, ami egyébként is naponta háromszor indul Budapestről. Felszínesen a „londoni effektus” érződött azzal a különbséggel, hogy ez esetben haza is járnak a kint dolgozó magyarok, míg az Egyesült Királyságba utazók ritkán térnek haza.

A város története a 6. században kezdődött németalföldi kereskedővárosként, ám a 16. sz.-ban már spanyol tartomány lett. Alba herceg egyik „innovatív” intézkedése, hogy létrehozott egy bíróságot, ahol kivétel nélkül mindenkit el lehetett ítélni, aki a király ellen lázadt. Az 1648-as vesztfáliai béke eredménye-

ként Hollandia független lett, míg Brüsszel továbbra is spanyol fennhatóság alatt maradt. Ezt követően Habsburg birtok, Franciaország és az Egyesült Holland Királyság része is volt, csak 1831-ben kiáltották ki a független Belgiumot.

Már az első nap feltűnt a város sokszínűsége és zsúfoltsága. A színes, háromszögletű házak nem szélesebbek „egy ajtó és két ablaknál”, inkább befelé mélyülnek. Jellemző a fekete kovácsoltvas erkély, amik a forgalmi dugóktól terhes széles betonutakra néznek. Bostonra emlékeztetett, ahol szintén szimbiózisban élnek a múlt századi épületek és a modern, üvegfalú felhőkarcolók. Míg az előbbieket lakóházaként használják, az utóbbiakba dolgozni járnak, így mindkettő jelen van a mindennapjaikban. A város nyelvhasználata is kettős, a franciát és a hollandot egyaránt beszélik, a sok külföldi miatt még néha az angol is rákényszerülnek.

Az első napunk rögtön Brüsszel szívébe, a Grand Place-ra vezetett, ami esti fényekben a legszebb! Leginkább az olasz főterekhez hasonlítanám, ahol a városháza és magas tornyával szemben más közigazgatási és igazságszolgáltatási intézmények épültek. A macskaköves tereken hajnalig nyitva tartó boltok, jellegzetes utcai étkezdék várták az ide látogatókat, ahol sült krumplit és gofrikat lehetett kóstolni. A szüvenír boltok belga csokoládét és csipkét árultak, aminek igen csak megkérték az árát. A kivilágított, szűk utcákban a jó időre való tekintettel még az éttermek teraszán lehetett kérni a népszerű kagylóvacsorát és

a paella-t, amit élő harmonika zene kísért a kültéri kandalló mellett. Meleg invitálással csalogatták be az éhes vendégeket, nem törődve azzal, hogy egy szabad asztaluk sem maradt már. Nem messze a főtértől, egy eldugott sarkon találtuk meg a Pisilős Kisfiú szobrát, a város egyik leghíresebb látnivalóját. A vártnál kisebb és jelentéktelenebb volt, nagyobb felhajtást sejtettek a szuvenir boltok polcain sorakozó kisebb-nagyobb szobrok és kulcstartók.

Másnap a kedvencemmel, az Atomiummal kezdünk. Ez egy monumentális, kilenc gömbből álló acél szerkezet a vas tércentráltnál köbös kristályrácsát jeleníti meg, ami az 1958-as brüsszeli világkiállításra készült. Eredetileg csak fél évre tervezték felállítani, de a nagy népszerűsége való tekintettel meghagyták állandóra. A több, mint 100m magas épület méretarányosságát úgy lehetne szemléltetni, mintha egy porszemét Földgömb méretűre nagyítanánk. Négy gömbje látogatható is, amelyekből remek kilátás nyílik a Minieurópára.

Ahogy végigrohantunk, néha a fotók kedvéért azért megtorpanva ezen a parkon, Európa országainak főbb nevezetességeit láthattuk testközelből, emberméretű makettek formájában. Magyarországról a budapesti Széchenyi Gyógyfürdő és Uszoda volt megépítve. Lehet, hogy véletlen, vagy éppen direkt építették erre a helyre a maketteket, de bármelyik épület előtt fényképezkedtünk, az Atomium mindig látszódott a háttérben.

A napunk az Európai Bizottságnál folytatódott, ahol előzetes regisztrációnak köszönhetően az eredeti Ke-rekasztalnál hallgathattuk végig a többórás előadásokat a Bizottság kialakulásáról és felépítéséről. Az esti utunk a brüsszeli bírósághoz kicsit hangulatromboló volt, mert a rekonstrukció miatt az állványok és ponyvák eltakartak az egyébként ögörög stílusú épületet. Viszont innen megtekintehettük a város panorámáját, aminek egysíkúságából csak az Atomium magaslott ki tizenkét metrómegállonyira tőlünk. Az est fénypontjaként a királyi palotát néztük meg – sajnos csak kívülről...

Az estét nem is máshol, mint a híres Delirium kocsmában töltöttük, ami 2004-ben Guinness rekordot

döntött a maga 2004 féle sörével, de a kínálat azóta is folyamatosan bővül. Kis utcában, a Pisilős Kislánnyal és hatalmas tömeggel szemben nyílik a három emeletes Café ajtaja, ami mindig vonzza a helyieket, turistákat, ösztöndíjasokat egyaránt. Sokszor akadnak ad hoc zenészek, is akik itt szereznek közönséget első számypróbálgatásaihoz. Fő profilja a Delirium Tremens sör, amit 2008-ban a világ legjobb sörévé választottak, és aminek a neve egy súlyos alkoholemegvonásos betegséget jelent. A cégérük egy rózsaszín elefánt, ami a betegség alatt állók hallucinációja ihletett, mára már a pub Európa szerte ismert jelképévé vált.

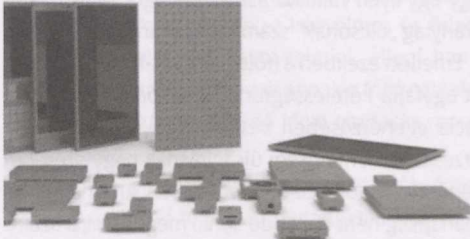
Nagy bánatunkra érkezett a harmadik napunk, amikor is az Európai Parlamenthez és a Parlamentáriumba mentünk. Az utóbbi egy interaktív tárlatvezetés a mai Európai Unió kialakulásáról és fejlődéséről. Mindenki kapott egy magyar nyelvű érintőképernyős eszközt fülhallgatóval, amit csak hozzá kellett érinteni az aktuális táblákhoz, hogy olvasni ill. hallgatni tudjuk az oda kapcsolódó kiegészítő információkat. Ha igazán mindent végignéztünk volna, egy nap is kevés lenne a nyolc különböző kiállítási terem, szimulációs szoba, pártismertető folyosó és ország ismereti szőnyeg áttanulmányozásához. Idő hiányában sajnos a Parlament, a NATO és az óváros Brugge lemaradt a programról, de legközelebb biztos sort kerítünk rá!

Nagyon örültem, hogy pár magyar és olasz fiatalal, többek között az évfolyamtársaimmal betekinthe-ttem Brüsszel és az uniós negyed hangulatába, hogy láthattam, milyen az élet Belgiumban, Európa meghatározó nyugati országában. Jó volt látni, tapasztalni, érezni másik ország kultúráját, életét, az ottani emberek habitusát, és, hogy mindez hozzátett megint egy kicsit a személyiségemhez. Ennyivel is több lettem, lettünk, ennyivel nagyobb rálátást kaptunk a világra és alig várjuk a következő utazást! Ajánlom mindenkinek, akár ezzel az egyesülettel is, hogy a jövőben próbáljon ki hasonló lehetőségeket, utakat, programokat, mert egy életre szóló élménnyel gazdagodik, amitől nagy kár lenne megfosztania magát.

Bartos Blanka

Phonebloks – A környezetbarát lego-telefon

Mit csinálsz a telefonoddal, ha elromlik? Elviszed megjavíttatni? Gyakran a javítás többe kerül, mint a telefonod. Veszelsz bele új alkatrészt az elromlott helyére? Aki már benézett a telefonja aksija mögé, az tudja, hogy ez esélytelen.

Külön iskolát kell elvégezned ahhoz, hogy felfogd mi mire jó a sok chip közül. Egyáltalán az nehézséget okoz, hogy biztonságosan eljuss hozzájuk és ne törd ropityára a telefonod szétszedés közben (már ha a telefon egyáltalán szétszedhető; sok telefont gyárilag szétszedhetetlenre csinálnak). A legegyszerűbb, ha megszabadulsz a rossz telefontól (egyetlen hibás alkatrész miatt) és veszel egy teljesen újat. Ezt akarja megváltoztatni a Phonebloks-project.

Képzeld el egy telefont, amit mintha te építettél volna Lego-ból; sok kis, különböző méretű egységekből, amiket te válogatsz meg. Te döntöd el milyen színű legyen, te döntöd el, hogy milyen alkatrészt akarsz beletenni és hogy az" mire legyen jó. „Pöpec” kamerás-mobilt szeretnél? Tegyélsz bele egy csúcs-tech kamerát. Nem akarsz kamerázni, viszont hosszabb életű aksit szeretnél? Akkor nem teszel bele kamerát, de egy pöpec aksit igen! Érintő képernyőset szeretnél vagy nyomógombosat? Amelyikhez éppen kedved van, azt pattintod rá.

Dave Hakkens azért indította el a projectet saját innovatív ötlete alapján, hogy megváltoztassa azt a mai szomorú fogyasztói társadalmi felfogást, hogy ha egy elektronikai eszközben valami elromlik, akkor ezért fogjuk, és kihajítjuk az egészet a kukába. Egyetlen picit alkatrész miatt tucatnyi jól működő másik is szemétté válik. Óriási pazarlás. Ráadásul a nagyvállalatok rá is játszanak erre azzal, hogy a

könnyen meghibásodó alkatrészeket úgy összeépítik kulcsfontosságú elemekkel, hogy vagy kicseréled az egészet, vagy (ami az érdekükben áll) veszel egy teljesen új gépet.

A Phonebloks-nál ha valamelyik alkatrész elromlik, vagy csak szimplán elavulttá válik, akkor fogod és kicseréled egy újra. A funkciókat és a gyártókat úgy párosítod, ahogyan akarod.

Az ötletet szeptemberben tették közzé a Youtube-on. Az első 24 órában egymillióan látták a videót és rövid időn belül óriási támogatottságra tett szert világszerte a kezdeményezés. Hakkens a nagy sikeren felbuzdulva elkezdett megbeszéléseket folytatni IT szakértőkkel és több nagyvállalattal az ötlet megvalósítása érdekében. Végül egymásra találtak a Motorola-val, az első mobilok gyártójával. Kiderült, hogy a Motorola már elkezdett dolgozni egy hasonló ötleten, amit Project Ara-nak hívnak, ezért úgy határoztak, hogy egyesítik erőiket, és közösen kezdenek el dolgozni ezen az új innovatív mobil-koncepción. A fejlesztés során nagy hangsúlyt fognak fektetni arra, hogy meghallgassák a leendő vásárlók véleményét és az ő igényeik szerint alakítsák ki a telefont.

Ebből az együttműködésből remélhetőleg a nem túl távoli jövőben megszülethet ez a nagyszerű mobil-telefon, amiben megvan a potenciál ahhoz, hogy megváltoztassa nem csak a mobil-piacot, hanem az egész elgondolását a jelenlegi elektronikai iparunknak, ezzel is elősegítve egy kevésbé pazarló és környezetbarát társadalom létrejöttét.

Képek:

<http://www.extremetech.com/extreme/166570-phonebloks-modular-upgradeable-smartphones>

<http://www.pto.hu/post/1/13501>

Krizsán Kristóf

Az újságok újraélesztése a demokrácia érdekében?

A papír alapú sajtó haldoklása világszerte már évek óta tapasztalt jelenség. Az internetes sajtó megjelenése, annak azonnali frissíthetősége fokozatosan elavulttá tette azt.

Egyes becslések szerint 2030 körül a Világ fejlettebb felén teljesen megszűnnek a papír alapú újságok. Most viszont úgy tűnik, hogy készülöben van valami a láthatáron túl, ugyanis két nagy IT mágnás csillagászati összegeket fektettek a sajtóba a közelmúltban.

Korábban a rádió és a televízió, majd az internetes média fenyegette az írott sajtó létét, de ezeket a csapásokat túlélte végül. Az wifi, az okostelefonok és az e-book formátum viszont az utóbbi években úgy látszik, hogy mégis belevéri az utolsó szöveget a papír-sajtó koporsójába. Még az sem segít a helyzeten, hogy a nagyobb lapok mind felvonultak az internetre is. Az olvasók száma drasztikusan csökken és az újságok hirdetési modelljei is összeomlottak már, ugyanis az olvasók és a hirdetők is átvonultak az internetre. Csak kevés hű olvasó vásárolja meg még mindig őket nap mint nap. Az újságok ma a tizedüket érik a húsz évvel ezelőtti értéküknek.

Nagy meglepetést okozott ezért, hogy az e-Bay alapítója Pierre Omidyar hírportál alapításába fogott, az Amazon-vezér Jeff Bezos pedig megvásárolta 250 millió dollárért a The Washington Postot (sok pénznek hangzik ez ugyan, de ahogy azt fentebb írtam, ez filléres vétel, ha a 20 évvel ezelőtti értékét nézzük). Más Szilícium-völgyi mágnások és bankárok is jó befektetésként tekintenek erre a területre az utóbbi időben, így elkezdett tódulni a pénz egy olyan szektorba, ahonnan az korábban menekült.

Hogy mi az oka ennek, arra több indokot is felsorolnak gazdasági elemzők. Először is természetesen, mert megtehetik. Azok a személyek, akik manapság egy ennyire kockázatos és alacsony hasznot hozó gazdasági ágba fognak, szinte mind kizárólag 10 számjegyű összeggel rendelkező vagyontudhatnak magukénak. Ezeknek a szemé-

lyeknek nem okoz anyagilag nagy megterhelést egy-egy ilyen vállalkozásba belevágni, főleg mivel aránylag „olcsónak” számítanak manapság.

Emellett ezekben a (főleg amerikai) egyéneknél egyfajta kötelességtudat a sajtónak a demokrácia ellenőrzésében betöltött szerepének megőrzéséhez. A minőségi újságírásnak nagy szerepe van egy demokrácia működésében, ám a lapokat manapság nem hajlandó senki megfizetni, a szakma pedig az évek óta keresett megoldást továbbra sem találta meg.

Egy másik ok ezeknek a médiumoknak a felvásárlására az, hogy ezek az úttörő ötletekkel rendelkező milliárdosok egója elég nagy ahhoz, hogy azt gondolják, hogy ők rendbe tudják rakni azt, amit másoknak nem sikerült.

Végül pedig azért akarhatnak újságokat működtetni és kísérletezni velük, mert mások már nem hajlandóak, akik kevesebb tőkével rendelkeznek.

Egyesek szerint a tőkének ilyen méretű ideáramlása jelent valamit, vagyis hogy változások fognak következni. A szakértők abban reménykednek, hogy a főként a fentebb említett két IT-mágnás, akik híresek innovációikról és merész ötleteikről, ezek segítségével (a pénz mellett) hozzásegítik ahhoz a modern sajtót, hogy megújuljon és talpra álljon.

Ahhoz, hogy a sajtó elláthassa feladatát és hozzájárulhasson a demokrácia működéséhez, olyan újságírókra van szükség, akik munkájukat anyagi biztonságban végezhetik, utána mehetnek egy-egy sztorinak és nyugodtan folytathatják tényfeltáró munkájukat anélkül, hogy attól kelljen tartaniuk, hogy ellehetetlenítik őket a kenyérkeresetük től. Ehhez most újra megszületett a remény.

Krizsán Kristóf

Blog Frei Tamástól – A világ, és ami mögötte van

Milánóban történt, a hét elején. Az egyik legrégebbi olasz kávégépkészítő család tulajdonosával ittuk épp az eszpresszót, amikor kitört belőle a „dolce vitát” élvező olaszokra alig-alig jellemző düh.

A kínaiak, a betolakodók, a kényelmes és édes olasz életet felforgató távol-keletiek elleni hangos tiráda furcsa kisülése volt annak a fordulatnak, ahová a robusztusan fejlődő kínai gazdaság mostanra eljutott.

Ha nem egy eszpresszó, és a hozzá szükséges gépek gyártásáról folytatott beszélgetés kíséretében csapódik le rajtam a globálkapitalizmus újabb fordulatának lehelete, akkor talán meg sem értem. Hiszen az újságokban olvasott statisztika többnyire csak nehezen átlélhető számok gyűjteménye.

Kínából újabban ömlenek a felmérések és kimutatások, melyek azt jelzik, hogy a hatalmas országban tényleg pénzköltő, valódi fogyasztónak tekinthető félmilliárdnyi emberből a többség (körülbelül 80 százalék) legfeljebb csak a napi szükségleti cikkekből akar kínait venni. Miközben itt, Európában, lassan minden kínai gyártmány, a mindennapjainkat behálózó elektronikus szerkezetektől kezdve a buszok alkatrészein át egészen a tornacipőig, a kínaiak tudatosan kerülnék azt, amit saját maguk gyártanak.

Többnyire nem sznobizmusból persze. Nem úgy, mint évtizedekkel ezelőtt, a 60-as években magára találó, meggazdagodó és mindent, ami európai, teljes szívből imádó Japán. Nem, itt most másról van szó. A kínaiak nem az európai és amerikai márkák múltjába tesznek szerelmeseke, hanem állítólag valódi bizalmatlanságból nem akarnak kínai terméke-

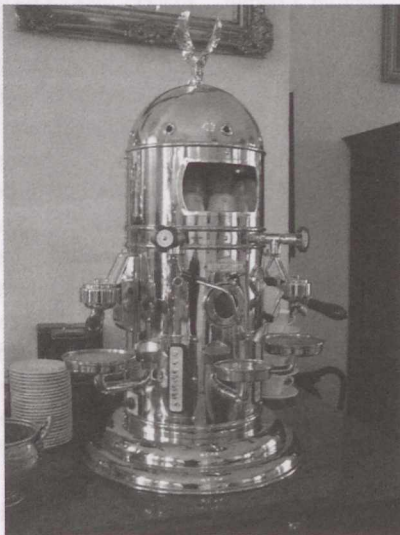
ket vásárolni.

Ők ugyanis pontosan tudják, hogy Kínában hogyan is „nyesik le a sarkokat”, vagyis hagyják el és ki a végtérmenen elsőre még nem látható, de később problémákat okozó költséges kiadásokat. Hogyan és miért nem lesz például a kínai gyártmányú pelenka olyan, mint a francia. Úgyhogy ők a nagynehezen megkeresett pénzükért franciát akarnak. Francia pelenkát a saját gyerekeik popsi-jára, nem pedig kínait.

Első pillantásra ezek után nem is érttem az olasz eszpresszógépesek felháborodását. Hiszen Kína éledő és egyre erősebb Nyugat-mániája igazi aranybánya lehet a minőségi európai termékeknek. A gazdasági statisztikák bővületében élő makroökonómák most már egyre többet beszélnek arról, hogy ennek a trendnek köszönhetően megfordulhat a pénzcsatornák folyási iránya. Az elmúlt évtizedekben Kínába pumpált európai és amerikai pénz visszafordulhat és visszavándorolhat, mert a kínaiak elköltik majd nyugati termékekre.

Japán esetében is így volt egészen a 80-as évek elejéig, amikor jött az újabb fordulat, a világszínvonalú japán termékek piaci sikere. De Kína ettől azért még távol van. Most még csak annyi történik, hogy elutaznak Olaszországba a nagy tradíciójú eszpresszógépgyártókhoz például, és „csicskáztatják őket”. Mario használta a csicskáztatás szót annak a négy napnak a leírására, amit a kínaiak az ő trevisói üzemében töltöttek egy hónappal ezelőtt.

„Eljöttek, és minden alkatrészt megvizsgáltak – mesél-

te Mario –, még a rézcsiszoló dobok belső felépítését is, hogy biztosan nincs-e bennük semmi kínai. Aztán igazolást állítottak ki, és így már megveszik a gépeinket. Ide jutottunk, a mi családunkat vizsgálattadják a kínaiak!”

Hát ide.

A dolce vita kényelméből nézve gyomor kell hozzá, ez világos, de azért megéri...

A magyar kormány még egészen visszafogott, ha a görögökhöz hasonlítjuk az Orbán-kabinet európai adósság- és pénzügypolitikáját.

A sokak által rettenetesnek, szabadságharcos hévtől túlcordulónak kikiáltott, bankadókkal és IMF-kiebrudalással súlyosított magyar hozzáállás selyemkesztyűbe bujtatott udvariaskodás ahhoz képest, amit Athénban művelnek. A német bankok zsígerelésébe befáradt görögök ugyanis váratlanul előhúzták a történelmi ászit, és az államadósság kezelésének keretében kártérítési igény bejelentésére készülnek a második világháborúban történtek alapján. A görög miniszterelnök kérésére előkészített, 80 oldalas dokumentum a német megszállás idejére alapoz (1941–1945), és arra a háború idején kikényszerített görög hitelre, amelyet a németek sosem fizettek vissza.

Merész képzetársítással olyan ez, mintha az Orbán-kormány elővenné Trianont, az elcsatolt területek kapcsán Magyarországot ért károkat, és mai pénzben számolva közölné például a franciákkal, hogy fizessenek néhány tízmilliárd eurót Magyarországnak. Vagy persze akár megúszhatják fizetés nélkül is, csak intsenek búcsút azoknak a hiteleknek, melyeket a közelmúltban vettünk fel tőlük és Európa más nagyhatalmaitól. De ha ez sem jó megoldás, akkor a magyar kormány a tartozás fejében szívesen lefoglalja a Magyarországon található francia tulajdonú vállalatokat (Görögországban ez a megoldás is felmerült).

Merész, ugye?

A görög számla 162 milliárd euró, ennyit számoltak ki Athénban. Ráadásul ez még a visszafogott kormánymatematika, mert a németellenes és Európa-fóbiás érzelmeket meglovagoló szélsőséges ellenzéki pártok 449 milliárd euróval kalkulálnak. Többel, mint amennyivel Görögország jelenleg tartozik az IMF-nek és az uniónak. Vagyis cserébe a történelmi feledésért, kérnének még néhány száz milliárdot is! Veszélyes játszma, lássuk be. Ha az Orbán-kormány pár lépését populistának bélyegzik Brüsszelben, akkor kíváncsi vagyok, erre vajon milyen jelzót találnak majd.

Aligha véletlen, hogy a 80 oldalas kormánydokumentum kiszivárogtatását a közelmúltban a német választások napjára időzítették Athénban. A józabb magyarázatok szerint csak arról van szó, hogy a színpalak mögött kiderült: Görögország képtelen lesz visszafizetni a több mint százmilliárdos hitelsomagot, amelyet több lépcsőben vett fel az uniótól, többnyire német biztosítékokkal a háttérben. Eszerint csak a német közvélemény megnyugtatójáról van szó, mert a tiszta adósságelegendést nem tudná elfogadtatni a lassan felálló új német koalíció. Viszont ha úgy „adják el” a német közvéleménynek a görög fizetéseképtelenséget, mint a régi tartozások beszámítását, akkor talán megbékélnék ezzel a dolgos, amúgy a görögöket lusta tzatzikielvőknek tartó németek.

Meglátjuk. Mindenesetre Európa-szerte gyomorgörcsöt okozott az ötlet és a görög kormány által is gerjesztett hangulat, amely ma már olyan athéni újságcímekben testesül meg, mint amelyet pár nappal ezelőtt a legnagyobb példányszámú napilap címdalán lehetett olvasni: „Mennyivel is tartozik nekünk Németország?”

Veszélyes pálya, veszélyes precedens...

Kép:

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Espresso_machine_coffee_rn_electra_beentree.jpg

A jogászok védőszentje: Szent Ivó

1253. október 17.-én látta meg a napvilágot Kermartinban. Édesapja korán elhunyt, és a nevelés édesanyjára hárult. Fiát igyekezett a legteljesebb mértékben a keresztény erkölcs szerint nevelni. Párizsban és

Orleans-ban tanult jogot és teológiát. Jogi tudását a szegények és rászorulóknak megsegítésére használta fel. 1280-ban szentelték diakónussá, majd Tréguier-ben látott el bírói tisztséget.

1284-ben pappá szentelték és Louannec-ben látta el plébánosi teendőit. Egyházi szolgálata mellett továbbra is nyújtott jogi segítséget a rászorulóknak. Igyekezett a pereskedő feleket kibékíteni, valamint eljárásában igazságosan dönteni. A fennmaradt források tanúsága szerint kiváló hitszónok volt.

1303. május 19-én hunyt el. Erekllyei Tréguier-ben lelhetőek fel. 1347. június 14-én VI. Kelemen pápa avatta szentté.

Szent Ivó tisztelete egész Európában elterjedt a jogászok körében. Magyarországon a nagyszombati és a pesti egyetemek patrónusaként tartják számon.

A beszédes név a Szegedi hallgatókat már régen megihlette. Erről tanúskodik az alábbi dal, melyet Szőregen jegyeztek fel:

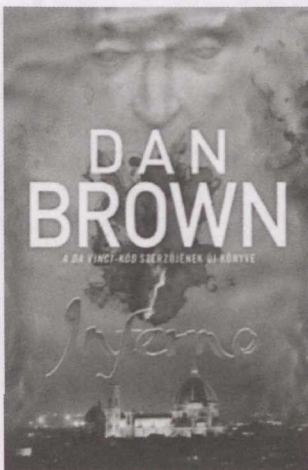
*E szép szóra: jurátus, jurátus,
Ej de ráillik a tus, a bor tus!
Többet ér ez mint a jus, mint a jus,
Élj hát vele jurátus, jurátus.*

*Ősapánk is szent Ivó, szent Ivó,
Nem volt soha vízivó, vízivó.
Hogy éltében tusozott, tusozott,
Azért szentté változott, változott.*

Könyvajánló - Dan Brown: Inferno

Én személy szerint nagyon szeretem Dan Brown regényeit, hiszen fordulatosak, okos művekről van szó. Ugyanakkor az is igaz, hogy az elveszett jelképnél egy picit már érezhető volt az úgynevezett „rókabőr” effektus, hiszen a csavar könnyen kitalálható volt. Lehet, hogy csak az amerikai helyszín miatt nem tetszett annyira a könyv, annak dacára, hogy az író ismét Robert Langdon-t állította csatasorba.

A tavaly megjelent Inferno-ban ismét a művészettörténész ka-

landjainak lehetünk részesei, ismét Európában. A könyv kezdetén a főhős amnéziával küszködve tér magához egy firenzei kórház betegágyán, miközben a „Keresetek és találtok” szavak visszhangzanak fejében. Pihenésre és gyógyulásra viszont nem sok ideje lesz, hiszen ahogy azt már megszokhattuk elkezdődik a hajsza, melyben a művészettörténet jeles alkotásai, és Dante Isteni színjátéka is komoly szerepet kap.

Természetesen ebben a kötet-

ben is felbukkan egy hölgy, Sienna Brooks, aki Langdon segítségére lesz, egy közelgő katasztrófa elhárításában, és persze a menekülésben is. Ahogy azt már megszokhattuk, bizonyos eseményeket más szereplők nézőpontjából ismerünk meg, és a szálak így futnak össze. Persze, hogy mi lesz a vége, azt nem árulom el, hiszen nem vagyok ilyen játékrontó.

A szokásos stílusjegyek most is fellelhetők, mint a rövid fejezetek, váratlan eseményekkel a végén. Az események közé beszúrt történeti és

művészeti érdekességek, és fordulatos cselekmény.

Egy szó mint száz, az Inferno telitalálat, ami persze nem kavart akkora port, mint a szerző első két könyve, az Angyalok és Démonok, valamint a Da Vinci kód, de megéri elolvasni. Tökéletes kikapcsolódás, agytornával, művészettel, Olaszországgal, és intrikával. Jó szórakozást, mindenkinek.

Filmajánló – A tizenkét dühös ember (1957,1997)

Aki ismer engem, nagyon jól tudja, hogy imádom a filmeket, és imádom ajánlgatni őket másoknak, vagy lebeszélni róla őket. Az előző számok

hasábjain már nem egyszer találkozhattunk mozikritikákkal az aktuális blockbusterekről. Szerintem nem árt egy kicsit visszább is tekinteni, és tematikusan a jog, a politika, és a nemzetközi témákhoz kapcsolódó filmeket is megnézni.

Első ilyen alkotásunk A tizenkét dühös ember, mely eredetileg egy tévéjáték volt, melyet a CBS sugárzott 1954-ben, majd 1957-ben egy nagyjátékfilmet is eredményezett, Henry Fondával a főszerepben, a rendezést Sidney Lumet vállalta magára. 1997-ben pedig újraforgatták, immár színesben, Fonda helyét pedig Jack Lemmon vette át, a rendezői feladatokat pedig William Friedkin látta el. Az 1957-es változat jelenleg az imdb 8. legjobb filmjeként szerepel.

A film nagyrészt egyetlen helyen játszódik, az esküdtek különtermében, ahol egy ember-

ölés ügyében kell döntenünk. Az első szavazás a vádlott bűnösségéről eredménytelenül zajlik, mert a 8. számú esküdt (Fonda, Lemmon) ártatlannak tarja a fiatal fiút. Ekkor indul be a cselekmény, melyben a 8. számú esküdt megpróbálja meggyőzni a többieket, hogy jól fontolják meg az ítéletüket, hiszen azon egy ember élete múlhat. Természetesen nem áruлом el a végét, hiszen remélem, hogy aki nem látta kedvet kap hozzá. Az egész filmen tapintható a szereplők közötti feszültség, és közben megismerhetjük az esküdtek történeteit és motivációit is. Az esküdtek végig számok szerint nevezik egymást, és csupán ketten nevére derül fény a film legvégén.

Én személy szerint az 1957-es verziót ajánlom jobban, de természetesen ízlések és pofonok, ugyebár. A film óriási hatással volt a popkultúrára, hiszen rengeteg sorozat (Family Guy, Simpson család, Monk, stb.) készített egy ehhez hasonló epizódot, valamint megért egy (egész nézhető) paródiát is, Pauly Shore-ral a főszerepben. Remélem sikerült kedvet csinálni a filmhez, vagy akár filmekhez. Így látatlanban kellemes mozi-zást kívánok mindenkinek, és ha elnyerte tetszések, legközelebb is lesz ilyen jellegű kritika.

Oscar-gála 2014

Idén március 02.-án, helyi idő szerint már bőven 03.-án, adták át a filmvilág legrangosabb elismerését az Oscar díjat (hivatalos angol nevén az Academy Award), immár 86. alkalommal.

A gála immár tradicionális felépítéséknél a vörös szőnyeges felvonulást követően az idei műsorvezető Ellen DeGeneres, amerikai komika megnyitotta a gálát, és igyekezett megnevetetni a nagydéműt. Ezt követte a legjobb férfi mellékszereplőnek járó díj kiosztása, mellyel Jared Leto-t, a Mielőtt meghaltamban nyújtott alakításáért, tisztelték meg.

Ezt követően jöttek a „kisebb” díjak. A Gravitáció a technikai díjak nagy részét (legjobb vizuális trükk, legjobb operatőri munka, legjobb vágás, legjobb hangkeverés, legjobb hangvágás, legjobb zene) besöpörte. A díszlet és jelmez szobrai a Nagy Gatsby vihette el. A legjobb animációs rövidfilm a Hublot, a legjobb élszereplős rövidfilm a Helium, a legjobb rövid dokumentumfilm a The Lady in Number 6, a legjobb dokumentumfilm a 20 Feet from Stardom

lett. Ezután a már előzetesen átadott életműdíjak következnek, melynek nyertesei Steve Martin, Angela Lansbury, Piero Tosi és Angelina Jolie.

Következhetett ismét egy nagyobb kategória, a legjobb külföldi film (a jelöltek közül sajnos kicsúszott a magyar Nagy Fűzet). A díjat pedig az olasz A nagy szépség kapta. A legjobb női mellékszereplő kategóriában Lupita Nyong'o lett a befutó a 12 év rabszolgaságban nyújtott alakításáért.

Ezután egy összeállítás keretében megemlékeztek a filmszakma idén elhunyt tagjairól, melyről a magyar szakemberek hiányolták a nemzetközi körökben is elismert Jancsó Miklóst.

A legjobb betétdalért járó elismerést a Jégvarázs című animációs

filmben elhangzott Let it go című dal kapta meg. A Disney fentebb említett Jégvarázsa bezsebelte a legjobb animációs film díját is.

A legjobb forgatókönyvek kategóriáiban az adaptáltat a 12 év rabszolgaság, az eredetit pedig a A nő kapta meg. A legjobb rendezőnek járó Oscar díjával idén Alfonso Cuarón mehetett haza, aki a Gravitációt dirigálta. A legjobb női főszereplő kategóriájában Cate Blanchett lett a nyertes az új Woody Allen filmért, a Blue

Jasmine-ért. A gála utolsó előtti díját a legjobb férfi főszereplőnek járó szobrot pedig Matthew McConaughey vehette át, mellyel a Mielőtt meghaltamban nyújtott alakítása előtt tisztelgettek. Végül és nem utolsó sorban pedig a legjobb filmnek az Akadémia az idei felhozatalból a 12 év rabszolgaságot tekintette, és ezzel szoborhoz juttatta Brad Pittet, aki producerként is közreműködött a film létrejöttében.

Szerény véleményem szerint az idei szobrok majdnem mindegyike jó helyre került, és lehet, hogy ez volt a Gála veszte, melyet élőben végigkövettem, hiszen így a kiszámíthatósága miatt a maga három és fél órás műsoridejével nehezen kötött le. Ami viszont meglepő volt, hogy sem a Wall Street farkasa, sem az Amerikai botrány nem kapott meg egyetlen

szobrot sem. Ellen DeGeneres pedig nem volt valami jó választás a műsorvezetésre, bár voltak jó pillanatai (lásd a képeken azt a gigaselfie-t), összességében lehetett volna egy kicsit provokatívabb is. Bizonyos viccei pedig egyenesen fárasztóak voltak, például az ominózus pizza rendelés. Amit még furcsállottam, hogy idén csak Jared Leto hozta fel beszédében az aktuális politikai helyzetet. Az viszont tagadhatatlan, hogy az idei felkonferálók összeválogatása remek volt (különösen Jamie Foxx tűzszekerei, és Bill Murray tisztelgése volt emlékezetes).

Végezetül mindenkinek csak ajánlani tudom, mind a jelölt, mind a díjazott filmeket, mert

mindegyiküket érdemes legalább egyszer megtekinteni.

Képek:

<http://www.latimes.com/entertainment/envelope/moviesnow/la-et-mn-oscars-2014-mcconaughey-best-actor-20140228,0,3587278.story#axzz2vDk2ZoXo>

<http://www.origo.hu/filmklub/blog/hir/20140303-a-2014-es-oscar-dij-gyoztese-12-ev-rabszolgasag-amerikai-botrany-gravitacio-matthew.html>

<http://tanarblog.hu/cikk/oscar-generator>

Karunk támogatója a Rádió Taxi Három

A Rádió Taxi 25 éves múltja és a szolgáltatásainak minősége adott okot arra, hogy ismerté váltunk Szeged város taxis piacán.

2013 decemberétől a még nagyobb múlttal rendelkező Taxi Három társasággal egyesültünk és Rádió Taxi Három néven, még gyorsabban, pontosabban tudjuk kielégíteni Szeged város taxi igényeit. A szlogenünk „Együtt Önökért”!

A nap 24 órájában várjuk megrendeléseiket. Hűséges utasainkat törzsutaskártyával láttuk el és kedvezményes tarifával szállítjuk Őket. 70 taxival lefedjük az egész várost és 5 percen belül a kívánt címre érkezünk. Egyterű autóinkkal /15 db/hat fő szállítását is tudjuk biztosítani. A városban egyedülként bankkártyás autóink is vannak, akik

kérésre állnak a bankkártyával fizető megrendelőink rendelkezésére. Az Egyetemmel a kapcsolatunk már régi, a TIK előtt csak Rádió Taxi Három taxik állnak és várják megrendeléseiket. A Hallgatói Önkormányzatokkal megállapodva a diákokat 3. /Diák, Kedvezményes/ tarifával szállítjuk.

A jövőbeli tervekről annyit, hogy a személyszállítás mellett szeretnénk megismertetni még több megrendelővel az egyéb szolgáltatásainkat, mint bevásárlás, ételszállítás, hidegindítás, vontatás, autómentés, sofőrszolgálat és Budapest reptéri transzfer. Ezekről és bővebb információkról a radiotaxi-szeged.hu oldalon lehet tájékozódni, ahonnan a facebook oldalunk is megtekinthető.

Agyhalott viccek gyűjteménye:

- Hány csaj lakik a BME koleszában?

- ?

- 1024

- ???

- Kettő a tizediken...

- Hogy hívják Columbo húgát?

- Ballonka!

- És miért???!?

- Mert Columbo ... Ballonka bátyja!

Két barát nő beszélget egy harmadikról, akinek nem-sokára esküvője lesz:

- Szerinted milyen lesz majd a házassága?

- Hát, majd elválik...

Egy műszaki áruházba:

-Helló, érdeklődni szeretnénk, hogy mikrohullámú sütőtök van?

Erre az eladó hátrakiabál:

-Béla, gyere ki, itt van valami elmebeteg, aki valami mikrohullámú sütőtököt szeretne.

Dévényi Tibi Bácsi kifogja az aranyhalat. Egy darabig nézik egymást, aztán megszólal a hal:

- Oszd ilyenkor mi a sz*r van?

A LEGO figura bemegy a kocsmába.

- Kérek egy whisky-t.

- Jéggel? - kérdi a pultos

- Tök mindegy, ilyen kézzel úgyis csak magam mögé tudom önteni...

Három piros elefánt ül a fán, sakkoznak. Mi ebben a fura? -Hárman nem lehet sakkozni!

Farsang:

- Pistike, te minek öltöztél be?

- Csak

- Miért terjedt el a póker Magyarországon?

- ???

- Mert nem tudták Kordában tartani...

- Mit csinál a rongybaba, ha leszakad a karja?

- Odamegy a fiókhoz, és előveszi a takarékszövetkezet.

- Hé, te paraszt! Melyik út megyen itt Budára?

- Megyen?! És még én vagyok a paraszt?

Két pogácsa ül a sütőben, az egyik megszólal:

-Hú, de meleg van itt bent.

Mire a másik:

-Úristen, egy beszélő pogácsa!

A farmer éppen a búzáját aratja, amikor meglát egy sárkányrepülőst. Ijedten berohan a pajtába, kihozza a légpuskáját, és rálő.

Erre az asszony:

- Mi volt ez Jóska?

- Nem tudom, de az embert elengedte!

Pál utcai fiúk ülnek a szobában, beszélgetnek. Boka észreveszi, hogy a postás bedob valamit a postaládába, s megszólal:

- Menj ki, nézd meg, nem-e csekk, Ernő!

Gandalf mondja a hobbitoknak:

- Jó nektek hobbitok, hogy a munkátok a hobbitok.

A köztársasági elnök felsóhajt:

- Úgy leírnék valamit helyesen!

Erre a titkára:

- S mit, Pál?

Csöngetnek. A tulaj ajtót nyit. A küszöbön egy kicsike halál áll. Úgy húsz centi az egész, de minden stimmet: csuklya, kasza, csontváz.

- Jaj, istenem, jaj-jaj!

- Nem beszarni! A tengerimalacért jöttem.

3	4		8	2	6		7	1
		8				9		
7	6			9			4	3
	8		1		2		3	
	3						9	
	7		9		4		1	
8	2			4			5	9
		7				3		
4	1		3	8	9		6	2

						3	6	
5				8				
							2	
			4		6			
8								1
			3					
				7		1		5
		3	2					
	4					8		

Ezt a feladatot Einstein írta. Azt mondta, hogy az emberek 98%-a nem tudja megoldani. Te a 2%-ban vagy?

Tények:

1. 5 ház van, különböző színűek.
2. Minden házban él egy-egy ember, mindegyik más nemzetiségű.
3. Az öt tulajdonos különböző italokat fogyaszt, különféle cigit szív és más-más állatot tart.
4. Nincs két olyan tulajdonos aki ugyanazt az állatot tartaná, ugyanazt a cigit szívná, vagy ugyanazt az italt inná.

1. A brit a piros házban lakik.
2. A svéd kutyát tart.
3. A dán teát iszik.
4. A zöld ház a fehér ház bal oldalán van.
5. A zöld ház tulajdonosa kávéat iszik.
6. Az a személy aki Pall Mall-t szív madarat tart.
7. A sárga ház tulajdonosa Dunhill-t szív.
8. Az az ember aki a középső házban lakik tejet iszik.
9. A norvég az első házban lakik.
10. Az ember aki Blend cigit szív amellet lakik aki macskát tart.
11. Az az ember aki lovat tart amellet lakik aki Dunhill cigit szív.
12. A tulaj aki Blue Mastert szív, sört iszik.
13. A német Prince-t szív.
14. A norvég a kék ház mellett lakik.
15. Az ember aki Blend-et szív, a vizet ivó ember szomszédja.

A kérdés: Melyik tart halat?

ALL IN
PARTY
RADIO.HU

Mindenki

SZTE AJTK
HÖK
www.ajtkhok.hu

HÁZIBULI KOMMANDÓ

Hamarosan indul Szeged legnagyobb házibuli sorozata! Nincs más dolgod, mint jelentkezni az **ÁJTK HÖK** irodában, és meghívni a haverokat, a többit mi adjuk hozzá!

Érdeklődni a HÖK irodában személyesen vagy üzenetben facebookon lehet!